

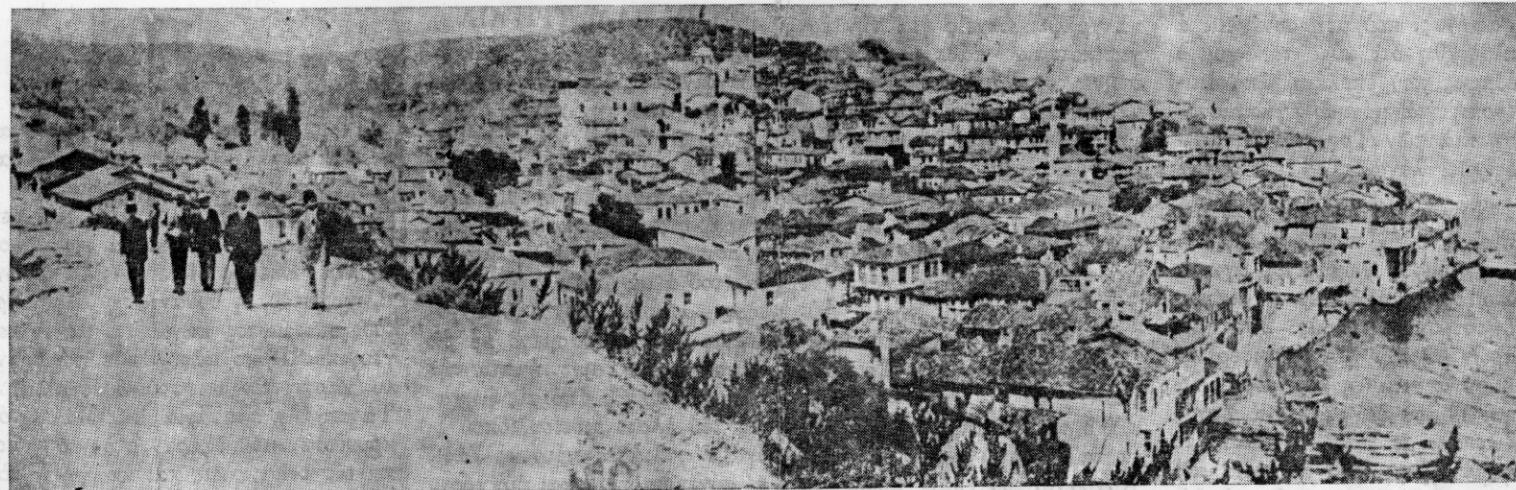
ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ

Έφημερίδα Συλλόγου Τριγλιανών

10 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 12

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΟΜΗΝΩΝ 21
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΤΗΛ. 220.484
» 236.206'Εμβάσματα - Δημοσιεύσεις
επί κ. ΓΑΒΡ. ΜΗΤΣΟΥ
Κομηνῶν 21 - Θεσσαλία

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΦΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ ΤΡΙΓΛΙΑΣ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

Καινούργια μορφή ΔΥΓΟΤΣΤΟΣ 1922 - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1977 στα Τριγλιανά Νέα 55 ΧΡΟΝΙΑ ΜΙΑΣ ΘΛΙΒΕΡΗΣ ΕΠΤΕΤΕΙΟΥ

Πέρασε τό καλοκαίρι και τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου μας έπιστρεψαντας από τις διακοπές τους ξεκουράστοι και άγανενται μένοι: άγλαδαν ινά έντειγον τις προσπάθειές τους γιά την έπιτευξη των σκοπών του Συλλόγου μας.

Στό ξεκίνημα της νέας σαιζόν δρέθηκε στήν Θεσσαλονίκη και έπιστρεψάθηκε το γραφείο του Συλλόγου μας δ' έξαιρετο συμπατριώτης μας Διοικητής τον ΟΤΕ κ. Χρυσός Καθουνίδης και σέ κοινή σύσκεψη ήξετάσθηκαν όλα τά προβλήματα του Συλλόγου μας και κυρίως τό θέμα της έπαγκεδσειώς της έφημερίδας μας «Τριγλιανά Νέα».

Ό. κ. Καθουνίδης άφοι συνεχάρει τό Διοικητικό Συμβούλιο μας γιά την ώραια έμφανση του γραφείου του Συλλόγου μας έδωσε ίδιατερη σημασία στήν έκδοση της έφημερίδος μας, γιατί όπως χαρακτηριστικά είπε η έφημερίδα είναι τό πιο σπουδαίο μέσο διά τού θόπού μας.

Γι' αυτόν τό λόγο υιοθετήσαμε με δληγούμενο τό θέμα την χαρά από τό έπόμενο τεύχος της έφημερίδος μας, τήν προταση του κ. Καθουνίδη νά ανοίξουμε δύο καινούργιες στήλες, (όπου α). Μέ τήν πρώτη θά παρουσιάσουμε τή βιογραφία όλων τών άπανταχού Τριγλιανών χωρίς καινούργιες και ίδιατερη προσολή, που έχουν διαπρέψει διά τήν στήλην, έμποροι, διοικητές και φιλέπιτεγκες κ.λ.π. ούτως ώστε νά δοθεί η ειναικία της καλλιτεχνης γνωριμίας και της μεγαλύτερης σύσφιξης των σχέσεων μεταξύ μας.

6) Στήν δεύτερη θά παρουσιάσουμε τήν κάθε πνευματική, άθλητική, καλλιτεχνική κίνηση των νέων Τριγλιανών. Στήν στήλη αυτή θά φιλοξενήσουμε και γνωριμίες μέσω άλληλογραφίας τών παιδών των Τριγλιανών από δλο τόν κόσμο. Και διάδοσης της φυλής, τής έγκαταλειψής της έστιας είναι γνωστή και κλιεστωμένη. Οσοι διάδασαν η παραχολούθησαν στήν τηλεόραση τήν Αιγεία ή την θά δούν διά τήν άπειρης έγκαταλειψής της έστιας είναι γνωστή και κλιεστωμένη.

7) Στήν δεύτερη θά παρουσιάσουμε τήν κάθη πνευματική, άθλητική, καλλιτεχνική κίνηση των νέων Τριγλιανών, γράφτε μας γιά κάθε κίνηση τών νέων Τριγλιανών, ζητήστε μέσω τής έφημερίδος μας παιδιά τών Τριγλιανών γά γνωριστείτε μεταξύ μας.

Πάγω σ' αυτές τής θάσεις άγαπητοι συμπατριώτες μας θέλουμε νά στηρίξουμε τήν σύνεση της έκδοσης της έφημερίδος μας. Τά «Τριγλιανά Νέα» όπως άγαπηθηκαν και διαβάζονταν από τούς παιδιά τών Τριγλιανών γά γνωριστείτε μεταξύ μας.

8) Στήν δεύτερη θά παλιούς δόθηκε η εύκαιρια και είς τούς νεώτερους γά μάθουν καλ λίτερα τήν γενέτειρα τών γονιών τους, τά θήμη και έθιμά τους, που μέχρι και σήμερα άκριμη ζούμε.

Έκτος δημως δάπ' τούς παλιούς δόθηκε η εύκαιρια και είς τούς νεώτερους γά μάθουν καλ λίτερα τήν γενέτειρα τών γονιών τους, τά θήμη και έθιμά τους, που μέχρι και σήμερα άκριμη ζούμε.

Δέν πρέπει δημως γά μάθουμε δέδω. Δέν πρέπει γά συνεχίσουμε τήν νοσταλγία και τό μοιρολόγι γιά αυτά που κάτια.

Πρέπει γά προχωρήσουμε. Πρέπει νά άκολουθήσουμε τήν ζωή τών νέων Τριγλιανών, αυτά που γεννήθηκαν σποράδαν και ζούν κάτια δάπ' τά χαράτα τών πατέρων μας. Πρέπει νά γνωριστείτε μεταξύ μας.

Λόγω πληθώρας ψήλης οι διαφημίσεις από διά πέμπτον φύλλο

Άλληθεια πότε πέρασαν. "Ολα αυτά σήμερα είναι ένα χθές, γιά δύσσεις από μάς ζουμε και θυμόμαστε αχνά έκενον τόν καταραμένο Αύγουστο τού 1922. Κατάρευση τού μικροστατικού μετώπου, διποσθοχή τού έλληνικού στρατού, ζερίζωμα από τόν τόπο τους πάνω από ένα έκατομμύριο έλληνισμού, Ελληνισμού που έκει πρωτοφύτωσε, ριζοδίληση, άναπτυχθήκε και έπεικτάθηκε σχή μόνο στή σημειρήνη Έλλαδα, άλλα και σέ δλα τά παράλια τής Μεσσηνίου, δηλαδή σέ δλο τόν γνωστό τότε, κόσμο. "Ινες και Αιώλεις άπο τά μικροστατικά παράλια και τά παράλια τού Πόντου ζεκίνησαν και κατέκτησαν τόν κόσμο. Και διάδοσης τού 1922 έδινε τό τελικό κτύπημα τού ξερίζωμού αυτού τού λαού, αισιού, αισιού, που πολιτισμό. Ο έλληνισμός της Μ. Άσιας ζερίζωνταν. Αυτή η στήλη δέν είναι άρμοδια νά δώσει πολιτικές ευθύνες έκει πού πάραχον, αυτή είναι δουλειά τής έστιας Σου

"Ερχονται οι νέες γενιές τών διάσπαρτων Τριγλιανών και δέν ξέρουν διόλου τήν καταγγή τους. Η διασπορά φέρνει τήν άδιαφορία και ή άδιαφορία τήν λησμονία. Εύτυχως οπάρχουν τρεις πόλεις: η Ραφήνα, η Νέα Τριγλιά και σύ άριστη μου έφημερίδα της ΤΡΙΓΛΙΑΝΑ ΝΕΑ. Ας άριστουμε δύμα το μαρτύριο τών δασκορπιώμενων Τριγλιανών διότι διαθένας έχει και τήν δική του θλιβερή ιστορία και διά έρθουμε στίς Ραφήνα και τήν Νέα Τριγλιά. Στήν Νέα Τριγλιά ένα μοναστήριο Βατόπεδου (ίσως και δουλογέρα τήν λέξη Σου

φλάρ), λίγοι κάτοικοι, έργατες μάλλον τού μοναστηριού, φοιτισμένοι, τόπος ξερός, γυμνός και άφιλόξενος (τότε) μέ τό λιγοστό νερό του γεμάτος έδελες. Στήν Ραφήνα ένα θανατηφόρο έλος και ένα τοιφλίκι ένδες Σκουζέ μέ άρκετούς κολύγους σκληρούς, ζηγρίους και άφιλόξενους που από τήν πρώτη στη γη άρχισαν τόν πόλειρο έναντιον μας και γιά λογαριασμό τού άφεντικού τους. Τό μόνο κοινό μεταξύ τών δύο θέσεων (Ραφήνας — Νέας Τριγλιάς), ήταν η καπάζουσα έλονοσία. Σήμερα η Ραφήνα είναι γιατή παγκοσμίων (νά μή χαρακτηρισθώ από το Βατόπεδον (ίσως και δουλογέρα την λέξη Σου

φέρετρο χάρις στό έξιαριτικό της λίμα, χάρη στό διά είναι πάντα δροσερή τό καλοκαιρι, στής φυσικές άμορφιές, χάρη στό φάρι της και τόσα άλλα πού έχει γά προσφέρει στό γεπιο και ένο τουριστικό ρεύμα. Η Ραφήνα τού 1922 γιά ένα πράγμα ήταν μόνο γνωστή και έκαπουσμένη: γιά τήν έλονοσία της. Στά νοσοκομεία τών Αθηνών έλεγαν «έλονοσία Ραφήνας» δηλαδή έλονοσία παιδητήτας, και ή έλονοσία ήταν διά πρό δρομος τής φυματιώσεως. Οσοι γιλύτωναν τόν θάνατο από έλονοσία δύευνταν πρό τήν φυματιώση. Στό δημητικό σχολείο τότε διάσκαλος μάς έδινε τό κινητόν μέ τή κούφτα, που τού προμήθευε δέδαια δέ Ερυθρός Σταυρός. Τά αντίσκηνα και λίγες παράγκες πού δέχτηκαν τούς πρόσφυγες Τριγλιανών μαζί μέ τής κακουχής και τήν στέρηση δηνθούσαν τό ξερό του θανάτου. Έκαποντάδες Τριγλιανών πέθαναν στή πρώτη τούλαχιστον πενταετία από τήν αιτία αυτή. Η Ραφήνα θεμελιώθηκε και μέρας σ' αυτούς τούς τάφους τών γονιών μας.

Εύτυχως τήν έστια αιώτη τής έλονοσίας, ένα έλος πρό τό άνατολικό μέρος, απόξηραγε τό 1928 τό έδρυμα Ροκφέλλερ και από τότε άρχισε γά άποχωρετό τό καρό. Παράλληλα κατέστηκε τό χωριό στούς δυτικούς λόφους που είναι άνηλτόπερα και έτσι άλλαξαν οι καλιματολογικές συν θήκες. Οι κακές μέρες πέρασαν, σάν μηνημόσυνο δύμως γιά κείνους τούς σεβαστούς και αξέχαστους νεκρών της Ραφήνα ήταν η Κατάντα. Μέ τήν θυσία έκεινων τών δασκαλούσινων γονιών μας και μέ τήν έργατικότητα τών μετέπειτα έχομε σήμερα μάρα Ραφήνα στή Αττική και μάρα Νέα Τριγλιά στήν Χαλκιδική, που ασφαλώς είναι δακτυλοεικούμενες σέ δλο τόν προσφυγικό κόσμου και σέ δλη τήν Έλλαδα άκρημη. Τό πέρασμα δύμως κάθε Αύγουστο δέν μπορεί νά μή φέρει στή μηνή την πόντη τού 1922. Τόν Αύγουστο τού ξερίζωμο. Τόν Αύγουστο τής έφημερίδος Τριγλιανά Νέα. Τόν Αύγουστο που δέ έλληνικός στρατός άρχισε μάρα άποχωρηση γωρίς νά έχει κάποια μάρχη. Τόν Αύγουστο τής διεθνούς διπλωματικής και πολιτικής και πολιτικής ασφαλώς είναι δακτυλοεικούμενες σέ δλο τόν προσφυγικό κόσμου και σέ δλη τήν Έλλαδα άκρημη. Τό πέρασμα δύμως κάθε Αύγουστο δέν μπορεί νά μή φέρει στή μηνή την πόντη τού 1922. Τόν Αύγουστο τού ξερίζωμο. Τόν Αύγουστο που δέ έλληνικός στρατός άρχισε μάρα άποχωρηση γωρίς νά έχει κάποια μάρχη. Τόν Αύγουστο τής διεθνούς διπλωματικής και πολιτικής και πολιτικής ασφαλώς είναι δακτυλοεικούμενες σέ δλο τόν προσφυγικό κόσμου και σέ δλη τήν Έλλαδα άκρημη. Τό πέρασμα δύμως κάθε Αύγουστο δέν μπορεί νά μή φέρει στή μηνή την πόντη τού 1922. Τόν Αύγουστο τού ξερίζωμο. Τόν Αύγουστο που δέ έλληνικός στρατός άρχισε μάρα άποχωρηση γωρίς νά έχει κάποια μάρχη. Τόν Αύγουστο τής διεθνούς διπλωματικής και πολιτικής και πολιτικής ασφαλώς είναι δακτυλοεικούμενες σέ δλο τόν προσφυγικό κόσμου και σέ δλη τήν Έλλαδα άκρημη. Τό πέρασμα δύμως κάθε Αύγουστο δέν μπορεί νά μή φέρει στή μηνή την πόντη τού 1922. Τόν Αύγουστο τού ξε

